

Det Hverv, at tilse, at Maden paa Fattiggaarden var ordentlig og forsvarlig, blev mig tildelt.

Saa var det en Dag, at et af Fattigudvalgsmedlemmerne indfandt sig hos mig og fortalte, at der var blevet klaget over Behandlingen af en gammel sindsygt Kone, der opholdt sig paa Fattiggaarden. Han bad nu mig, om jeg vilde undersøge Forholdene, idet han tilføjede: »Saadant kan en Kvinde jo langt bedre end en Mand.« Forunderlige Ord at høre, naar man tænker paa, hvor længe man har gjort alt muligt for at holde Kvinden udenfor alt Tilsyn med offentlige Sager.

Men for at vende tilbage til Tilfældet med den syge gamle Kone, saa viste det sig heldigvis, at der slet ingen Grund til Klage var.

Hun blev fuldt forsvarligt behandlet. Imidlertid vil jeg ikke undlade at pege paa det som en Opgave for de kvindelige By- og Sogneraadsmedlemmer, at tilse de gamle, der maatte være paa Fattigvæsenet, og have et Øje med, om de bliver godt behandledes. Det vil være en Glæde og Opmuntring for dem, naar man af og til aflægger dem et Besøg, taler venlig med dem og hører paa, hvad de kan have Trang til at meddele.

Den eneste særlige Opgave, som jeg endnu har paataget mig, har jeg endnu ikke opnaaet noget Resultat, men kunde derfor nok sige et Par Ord derom.

Længe før jeg fik noget med Byraadet at gøre, havde den Tanke beskæftiget mig, om der ikke kunde oprettes et kommunalt Folkebibliothek i Præstø. Ingen Bogsamling fandtes, der var absolut ingen Adgang til Læsning for de mindre velstillede. Dette maa, ret beset, være en stor Mangel i en Kommune.

Man har kaldt Skolebibliothekerne »Skoler for Voksne«, og deri ligger jo netop deres store Betydning. Det er da ogsaa saa lige til, at i vor Tid, hvor der gives og i endnu videre Udstrækning vil blive givet alle Adgang til Rettigheder og Adkomst til Stillinger, der er Kundskaber, og ikke mindst de Kundskaber, man ved Selvstudium

erhverver sig, en Livsformødenhed. Det er af største Vigtighed for Stat og Kommune, at de brede Lag af Befolkningen kan erhverve sig saa grundig en Oplysning som muligt. Hertil bidrager Læsningen af gode Bøger i fortrinlig Grad. Naar dertil føjes, at saadan Læsning ofte vil kunne modarbejde daarlige Forlystelser, fylde ledige Timer og gøre Hjemmene hyggelige, saa er jo tilstrækkeligt sagt til at vise Bogsamlingernes store Berettigelse og moralske Værdi.

'Da jeg saa i Foraaret kom ind i Byraadet, syntes Opgaven mig at ligge lige for. Jeg indgav derfor et Forslag til Byraadet om Oprettelsen af et saadant Folkebibliothek, idet jeg begrundede det omtrent med ovenstaaende Betragtninger.

Dette Forslag anbefalede jeg saa ved Byraadsmødet til Raadets Velvilje, idet jeg gjorde Rede for, hvorledes jeg havde tænkt mig det udført i Praksis.

Jeg havde den Glæde, at Forslaget gennemgaaende blev gunstig modtaget — men det maatte foreløbig udsættes, fordi den iøvrigt meget beskedne Sum, som var nødvendig for at sætte det i Gang, ikke var beregnet paa Budgettet. — Sagen henvistes til 2den Behandling. Men det er mit Haab, at Forslaget vil blive taget i Betragtning ved næste Budgetbehandling og saaledes kunne føres ud i Virkeligheden.

Marie Hjelm.

Fra Fru Professorinde Iriis, Birkerød, har vi modtaget følgende Udtalelser:

Da Redaktionen har ønsket at faa nogle Udtalelser om, hvorledes Arbejdet former sig for, og hvorledes Samarbejdet med Mændene forekommer de Kvinder, der er indvalgte i Sogneraadene, skal jeg fortælle lidt om mine Indtryk fra Birkerød Sogneraad, hvoraf jeg er Medlem.

Af Raadets 11 Medlemmer er de 3 Kvinder, idet der ved sidste Valg af hvert af de tre politiske Partier — Højre, Venstre og Socialdemokrater — som opstillede Lister, var sikret en Kvinde Valg. Alle 3 er vi Medlemmer af Landsforbundet for Kvinders Valgret. Jeg anfører udtrykkelig dette, fordi det

synes mig et eklatant Bevis paa Kvindevalgretsforeningens fuldkommen upartiske Standpunkt, at hvert af de politiske Hovedpartier har kunnet finde sin Repræsentant indenfor denne.

Sognet, som er meget udstrakt — det tæller ca. 5000 Beboere — er efter almindelig Skik paa Landet inddelt i Distrikter, et for hvert Medlem af Raadet. Vi Kvinder har selvfølgelig lige saa vel som Mændene hver sit Distrikt, hvis Befolkning og Forhold det gælder om at faa saa nøje Kendskab til som mulig, og hvis Tarv man særlig skal varetage. Af regelmæssig tilbagevendende Arbejder kommer her i første Række Udbetaling af Alderdomsunderstøttelser og Fattighjælp samt Udskrivning af Skattebillerter m. m.

Ved selve Møderne, som afholdes mindst 1 Gang om Maaneden og i Almindelighed varer 4—5 Timer, tager Kvinderne Del i Forhandlingerne lige saa meget som Mændene. I de Sager, som udfordre speciel Fagkundskab, maa vi selvfølgelig lade os belære, inden vi tager vort Standpunkt; men jeg antager, at i analoge Tilfælde bære Mændene sig ad paa lignende Vis.

Hvad Kvindernes Samarbejde indbyrdes angaar, da er dette det bedst mulige, idet vi gensidig støtter hinanden med Raad og Daad, uden dog paa nogen Maade at danne et Kvindeparti indenfor Raadet. Det har vi saa vist heller ingen Grund til, som Mændene i det hele og store har vist os Imødekommenhed og Hensyntagen og ikke har forbigaaet os med Hensyn til Besættelsen af de forskellige Hverv, hvortil der foretages Valg indenfor Sogneraadet. Vi er saaledes indvalgte henholdsvis i Fattigudvalg, Værgeraad, Skolekommission og Kontroludvalg. Selv er jeg desuden valgt til Sogneraadskasserer, hvad der selvfølgelig giver et ikke ringe Ekstraarbejde — vi arbejder med et Budget paa ca. 50,000 Kr.

Omend Arbejdet naturligvis ikke falder ens paa de forskellige Tider af Aaret, tror jeg dog allerede nu at turde sige, at selv om det er meget langt fra at være en Sinecure at sidde i Sogneraadet, er det dog hverken uover-